

neemt mijn keuken onder de loep: opruimen! De mosterdgele vloer mag blijven.

Boeken op kleur oogt beter.

Accessoires moeten bij elkaar passen.

De Pastoe-kast: gedateerd design.

voor je huis

zegt ze: 'Zie ik daar bobbel?' Met onze Pastoe-kast heeft ze weinig op. „Het mag dan wel design zijn, hij is behoorlijk gedateerd. Stel je voor wat het oplevert als je 'm weghaalt!” Mijn geliefde Tord Boontje-lamp kan evenmin op bijval rekenen. „Verschoten en onder de vliegenpoep. Bovendien verstoort-ie de zichtlijn. Ik zou zeggen: weg ermee.” Ze trekt een ingebouwde kast open, neemt de wanorde daarbinnen in zich op en zegt: „Mensen gaan hier in kijken. Zien ze troep, dan denken ze: er is te weinig ruimte. Breng zoveel mogelijk spullen naar de opslag. Je zult ze niet missen. Sterker nog: over een half jaar weet je niet eens meer dat je ze had. Tja, leuk geschilderd, maar dat moet dus gestuukt.”

Om haar aandacht af te leiden, vraag ik Jeanine naar het kleurgebruik in onze woning. Kunnen we de vloer laten zoals-ie is? Peinzend neemt ze de eens zeer hippe mosterdgele hoogglans in ogenschouw. „Tja,” zegt ze weer. „Het kán. Maar dan moet je wel die oranje zeeafdruk weghalen. Dat vloekt als een tierelier.”

Sowieso maakt onze kunst de muren onrustig, vindt ze. „Je moet schilderijen bundelen op kleur en recht boven bijvoorbeeld de eettafel hangen. Symmetrie, daar houden de mensen van. Symmetrie en een strakke belijning.”

Om rust te creëren, moeten we zo veel mogelijk kleur uit het interieur verwijderen, zegt Jeanine. Anders is het te veel *in your face* en zie je de

ruimte niet meer. Alleen als de woning een neutrale indruk maakt, kan de kijker er zijn eigen smaak op projecteren. Jeanine: „Zorg voor eenheid in kleur, vorm en materiaal. Sommige mensen zetten zelfs hun boeken op kleur in de kast. Je kunt accessoires als beeldjes en vazen wel laten staan, maar zorg dat ze bij elkaar passen. Dat onrustige, daar hebben kijkers last van.”

OPBERGEN

Om die reden moeten we ook het bontgekleurde speelgoed van ons dochttertje beter opbergen, zegt ze. Alleen het houten fornuisje wordt goedgekeurd. „Neem een voorbeeld aan je kind,” lacht Jeanine. „Haar keuken is beter opgeruimd dan de jouwe.” We lopen verder door het huis. Jeanine geeft de ene tip na de

andere. „Koop een lichte spreij en hang je kleding op kleur in het rek. Het houtwerk is authentiek, maar niet fris, waardoor je niet ziet hoe mooi het eigenlijk is. Zonde. Het balkon mag wel wat aantrekkelijker. Groener. Bij het tuincentrum kun je planten en bomen huren. Vraag je burenhun terras op te ruimen. Hiernaast zit een studentenhuus en dat schrikt kopers af. Die loopband, die wordt zeker nooit gebruikt? Ik zeg: Marktplaats. 'De zolder van je zoon is heel charmant. Een echte puberkamer. Laat hem wel even die vieze onderbroeken en sokken opruimen.”

So far so good. Het is niet allemaal even leuk om te horen, maar ik heb er zelf om gevraagd. Pas als de interieurcoach het lieve kamertje van mijn dochter vergelijkt met een 'rommelhok', knapt er iets vanbinnen. „Ach

mens,” mompel ik binnensmonds. Dat hoort ze. Ze legt haar hand op mijn arm en zegt: „Haat me niet. Je hebt een fijne, ruime, lichte woning. Maar je moet de kijker een handje helpen om dat ook te zien.” Ze heeft gelijk, natuurlijk. Maar ik raak ontmoedigd door het werk dat ons nog te doen staat.

Toch zijn we dat werk nu stukje bij beetje aan het verzetten. De mening van een professional sla je tenslotte niet in de wind. Niet dat we een erg gepassioneerd publiek hebben, trouwens. Na 3 weken op Funda hadden we nul kijkers, 3 weken later kwamen daar nog eens nul bij, en na 2 maanden staat de teller op - u raadt het al - nul. Maar als ze eenmaal komen, die kijkers, zullen ze niet weten wat ze zien. Ons huis na botox, facelift, fillers, laser, peeling en liposuctie. ■

Zo moet het dus niet

Onopgemaakte bedden, ranzige wc's en zelfs een dildo op het nachtkastje: op Funda kom je de eigenaardigste foto's tegen. Verkoopstyliste Jacqueline Voorn van Voor(n)stijl pikt de leukste eruit en plaatst ze op haar site Foutehuizen.nl. Het verbaast haar hoe slordig sommige mensen hun woning presenteren, en hoe laks makelaars daar vervolgens mee omgaan. Zeker

in deze tijd, waarin de keuze zo groot is, en het publiek zo kritisch. „Mensen willen een instapklare woning voor zo min mogelijk geld,” zegt Jacqueline. „Ze haken af zodra ook maar iets ze niet aanstaat.” Des te belangrijker is dus een perfecte presentatie, ook op Funda, aldus de styliste. Een professionele fotograaf, die zorgt voor de goede belichting en

zichtlijn, is volgens haar een vereiste. „Ik erger me aan al die foto's die vanuit de hoek worden genomen, die voor twee derde uit plafond bestaan of waar een kerstboom op staat terwijl het juli is. Maar het kan nog erger. Smerige badmatjes. De toiletspot die van bovenaf is gefotografeerd, zodat je er lekker diep in kunt kijken. Vingers voor de lens. De douche in de seniorenwoning

met de kaplaarzen van de thuiszorg duidelijk zichtbaar. Dat zo'n makelaar die niet even weghaalt, vind ik onbegrijpelijk. Niemand wil toch op Funda zijn eigen eindstation zien?!” Wat dachten deze mensen toen ze hun foto's maakten? Jacqueline: „Vaak vindt de verkoper zijn eigen huis prachtig. En laat de makelaar het er maar bij zitten.”